

ماده 1- کلیه دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمه نی و رانندگان که اشخاص حقیقی یا حقوقی باشند مکلفند وسایل نقلیه مذکور را در قبال خسارت بدنی و مالی که در اثر حوادث وسایل نقلیه مزبور و تصادف و ترلمر متصل به آنها و محمولات آنها به اشخاص ثالث وارد می شود حداقل به مقدار مندرج در ماده (4) این قانون نزد یکی از شرکت‌های بیمه که مجوز فعالیت در این رشته را از بزه مرکزی این رشته داشته باشد، بیمه نمایند.

تبصره 1- دارندگان این قانون اعم از مالک و امتصرف‌وسله نقلیه است و هرکدام که بیمه‌نامه موضوع این ماده را تحصیل نمایند تکلیف از دستگیری ساقط می‌شود.

تبصره 2- مسؤولیت دارندگان وسایل نقلیه مانع از مسؤولیت شخصی که حادثه منسوب به فعل ارتکاب او است نمی‌باشد. در هر حال خسارت وارده از محل بیمه‌نامه وسایل نقلیه مسبب حادثه پرداخت می‌گردد.

تبصره 3- منظور از خسارت بدنی، هر نوع دیوارش ناشی از صدمه، شکستگی، نقص عضو، ازکارافتادگی (جزئی یا کلی - موقت یا دائم) و فوت شخص ثالث به سبب حوادث مشمول بیمه موضوع این قانون است. هزینه‌های معالجه نیز چنانچه مشمول قانون دستگیری نباشد، جزء تعهدات بیمه موضوع این قانون خواهد بود.

تبصره 4- منظور از خسارت مالی، زیانی می‌باشد که به سبب حوادث مشمول بیمه موضوع این قانون به اموال شخص ثالث وارد شود.

تبصره 5- منظور از حوادث مذکور در این قانون، هرگونه سانحه‌ای از قبیل تصادم، تصادف، سقوط، واژگونی، آتش‌سوزی و انفجار وسایل نقلیه موضوع این ماده و زیان خسارتی است که از محمولات وسایل نقلیه مزبور به اشخاص ثالث وارد شود.

تبصره 6- منظور از شخص ثالث، هر شخصی است که به سبب حوادث وسایل نقلیه موضوع این قانون دچار زیانی بدنی و مالی شود به استثناء راننده مسبب حادثه.

ماده 2- شرکت‌های بیمه مکلفند طبق مقررات این قانون آیین‌نامه‌های مربوط به آن، با دارندگان وسایل نقلیه موضوع ماده (1) این قانون قرارداد بیمه منعقد نمایند.

ماده 3- تاریخ انتقال وسایل نقلیه کلیه تعهدات ناشی از قرارداد بیمه موضوع این قانون به منتقل‌الیه وسایل نقلیه منتقل می‌شود و انتقال‌گیرنده تا پایان مدت قرارداد بیمه، به‌هم‌گذار محسوب خواهد شد.

ماده 4- حداقل مبلغ بیمه موضوع این قانون در بخش خسارت بدنی معادل حداقل راننده یک مرد مسلمان در ماه‌های حرام و در بخش خسارت مالی معادل حداقل دو و نیم درصد (2/5٪) تعهدات بدنی خواهد بود. به‌هم‌گذار می‌تواند برای جبران خسارتهای بدنی و مالی زیان از حداقل مزبور، بیمه اختیاری تحصیل نماید.

تبصره 1- در صورتی که در یک حادثه، مسؤولان آن به پرداخت زیان از یک‌دیگر به هر یک از این دنگان محکوم شود، به‌هم‌گرموظف به پرداخت تمامی زیان‌های متعلقه خواهد بود.

تبصره 2- به‌هم‌گرموظف است در اداء تعهدات مندرج در این قانون خسارت وارده به زیان‌دنگان را بدون لحاظ جنسیت و مذهب تا سقف تعهدات بیمه‌نامه پرداخت نماید. مبلغ مازاد برداشته شده از سوی محاکم قضائی، به‌عنوان زیان حوادث محسوب می‌گردد.

ماده 5- به‌هم‌گرملزیم به جبران خسارتهای وارد شده به اشخاص ثالث تا حد مذکور در بیمه‌نامه خواهد بود. در حوادث رانندگی منجر به جرح یا فوت که به استناد گزارش کارشناس تصادفات راهنمایی و رانندگی یا پلیس راه علت اصلی وقوع تصادف یکی از تخلفات رانندگی حادثه‌ساز باشد به‌هم‌گرموظف است خسارت زیان‌ده را بدون هیچ شرطی پرداخت نماید و پس از آن می‌تواند جهت بازافت یک درصد (1٪) از خسارتهای بدنی و دو درصد (2٪) از خسارتهای مالی پرداخت شده به مسبب حادثه مراجعه نماید. در صورتی که به موجب گزارش کارشناس تصادفات راهنمایی و رانندگی یا پلیس راه علت اصلی وقوع تصادف یکی از تخلفات رانندگی حادثه‌ساز باشد گواهی‌نامه راننده مسبب حادثه از یک تا سه ماه توقیف می‌شود و رانندگی در این مدت ممنوع و در حکم رانندگی بدون گواهی‌نامه است.

تبصره - مصادیق و عناوین تخلفات رانندگی حادثه‌ساز به‌هم‌گرمشاهد و راننده کشور و تصویب آیین‌نامه مشخص می‌شود.

ماده 6- در صورت اثبات عمد راننده در ایجاد حادثه توسط مراجع قضائی و رانندگی در حالت مستی استعمال مواد مخدر یا روانگردان مؤثر در وقوع حادثه، ادر صورتی که راننده مسبب فاقد گواهی‌نامه رانندگی باشد گواهی‌نامه او متناسب با نوع وسایل نقلیه نباشد شرکت بیمه موظف است بدون اخذ تضمین، خسارت زیان‌ده را پرداخت نموده و پس از آن می‌تواند به قائم‌مقامی زیان‌ده از طریق مراجع قانونی برای استرداد تمام بخشی از وجوه پرداخت شده به شخصی که موجب خسارت شده است مراجعه نماید.

ماده 7- موارد زیر از شمول بیمه موضوع این قانون خارج است:

- 1- خسارت وارده به وسیله نقلیه مسبب حادثه.
 - 2- خسارت وارده به محمولات وسیله نقلیه مسبب حادثه.
 - 3- خسارت مستقیم و اعمال مستقیم ناشی از تشعشعات اتمی و رادواکتیو.
 - 4- خسارت ناشی از محکومات جزائی و اپرداخت جرائم.
- ماده 8- تعرفه حق بیمه و نحوه تقسیم و تخفیف در حق بیمه بیمه موضوع این قانون برعکس نوع و خصوصیات وسیله نقلیه و فهرست تخلفات حادثه‌ساز و ضرب خسارت این رشته توسط بیمه مرکزی ایران تهیه و پس از تأیید شورای عالی بیمه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.
- ماده 9- پوشش‌هایی بیمه موضوع این قانون محدود به قلمرو جمهوری اسلامی ایران می‌باشد مگر آن که در بیمه نامه به نحو دیگری توافق شده باشد.
- ماده 10- به منظور حمایت از زانان دهگان حوادث رانندگی، خسارت‌های بدنی وارد به اشخاص ثالث که به علت فقدان انقضای بیمه نامه، بطلان قرارداد بیمه، تعلیق تأمین بیمه‌گر، فرار کردن و اشیانخته نشدن مسؤول حادثه و اورشکستگی بیمه‌گر قابل پرداخت نباشد اما به طور کلی خسارت‌های بدنی خارج از شرایط بیمه نامه (به استثناء موارد مصرح در ماده (7)) توسط صندوق مستقلی به نام صندوق تأمین خسارت‌های بدنی پرداخت خواهد شد.
- مدیر صندوق به پیشنهاد رئیس کل بیمه مرکزی ایران و تصویب مجمع عمومی و با حکم رئیس مجمع عمومی منصوب می‌گردد. مجمع عمومی صندوق با عضویت وزراء امور اقتصادی و دارایی، بازرگانی، کار و امور اجتماعی و دادگستری و رئیس کل بیمه مرکزی ایران حداقل یک بار در سال تشکیل می‌شود. بودجه، ترازنامه و خط مشی صندوق به تصویب مجمع خواهد رسید. متن کامل ترازنامه صندوق از طریق روزنامه رسمی و یکی از جراید کثیرالانتشار منتشر خواهد شد.
- تبصره 1- مه‌ زان تعهدات صندوق برای جبران خسارت‌های بدنی معادل مبلغ مقرر در ماده (4) این قانون و تبصره ذیل آن خواهد بود.
- تبصره 2- مرکز صندوق تهران است و در صورت لزوم می‌تواند با تصویب مجمع عمومی صندوق در مراکز استانها شعبه ایجاد نماید.
- تبصره 3- هزینه‌هایی که بیمه مرکزی ایران برای اداره صندوق متحمل می‌گردد حداکثر تا سه درصد (3٪) از درآمدهای سالانه صندوق از محل منابع درآمد آن پرداخت خواهد شد.
- ماده 11- منابع مالی صندوق تأمین خسارت‌های بدنی به شرح زیر است:
- الف - پنج درصد (5٪) از حق بیمه بیمه اجباری موضوع این قانون.
- ب - مبلغی معادل حداکثر یک سال حق بیمه بیمه اجباری که از دارندگان وسایل نقلیه ای که از انجام بیمه موضوع این قانون خودداری نمایند وصول خواهد شد. نحوه وصول و تقسیم مبلغ مذکور و سایر ضوابط لازم این بند به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران به تصویب مجمع عمومی صندوق خواهد رسید.
- ج - مبالغی که صندوق پس از جبران خسارت زانان دنگان بتوانند از مسؤولان حادثه وصول نماید.
- د - درآمد حاصل از سرمایه‌گذاری وجوه صندوق.
- ه - بیست درصد (20٪) از جرائم وصولی راهنمایی و رانندگی در کل کشور.
- و - بیست درصد (20٪) از کل هزینه‌های دادرسی و جزای نقدی وصولی توسط قوه قضائیه.
- ز - جرائم موضوع ماده (28) این قانون.
- ح - کمک‌های اعطائی از سوی اشخاص مختلف.
- تبصره 1- در صورت کمبود منابع مالی صندوق، دولت موظف است در بودجه سنواتی سال بعد کسری منابع صندوق را تأمین نماید.
- تبصره 2- درآمدهای صندوق از مالیات و هرگونه عوارض معاف می‌باشد.
- تبصره 3- صندوق از پرداخت هزینه‌های دادرسی و اوراق و حق‌المآجر معاف می‌باشد.
- تبصره 4- اسناد مربوط به مطالبات و پرداخت‌های خسارت صندوق تأمین خسارت‌های بدنی در حکم اسناد لازم‌الاجراء است.
- تبصره 5 - عدم پرداخت حقوق قانونی صندوق تأمین خسارت‌های بدنی از سوی شرکت‌هایی بیمه در حکم دخل و تصرف غیرقانونی در وجوه عمومی می‌باشد.
- تبصره 6 - مصرف درآمدهای صندوق در مواردی به جز موارد مصرح در این قانون ممنوع بوده و در حکم تصرف غیرقانونی در وجوه عمومی می‌باشد.
- تبصره 7- به منظور ترویج فرهنگ بیمه و پیشگیری از آسباب‌های اجتماعی آن دسته از دارندگان وسایل نقلیه مشمول

بیمه اجباری موضوع این قانون که ظرف مدت چهار ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون نسبت به خرید بیمه‌نامه اقدام نمایند از پرداخت جریمه موضوع بند «ب» این ماده معاف خواهند بود.

ماده 12- صندوق مجاز است موجودی‌های نقدی مازاد خود را نزد بانکها سپرده‌گذاری و اوراق مشارکت خریداری نماید مشروط بر آن که سرمایه‌گذاری‌های مذکور به نحوی برنامه‌ریزی و انجام شود که همواره امکان پرداخت خسارت کامل به زیان‌دگان مشمول تعهدات صندوق وجود داشته باشد.

ماده 13- چگونگی اداره صندوق به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده 14- اشخاص ثالث زیان‌ده حق دارند با ارائه مدارک لازم برای دریافت خسارت به طور مستقیم حسب مورد به شرکت بیمه مربوط و صندوق تأمین خسارتهای بدنی مراجعه نمایند. دستورالعمل اجرایی این ماده توسط بیمه مرکزی ایران تهیه و به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده 15- بیمه‌گر موظف است حداکثر پانزده روز پس از دریافت مدارک لازم، خسارت متعلقه را پرداخت نماید.

ماده 16- در حوادث رانندگی منجر به صدمات بدنی غرض از فوت، بیمه‌گرسرولمه نقلیه مسبب حادثه و صندوق تأمین خسارتهای بدنی حسب مورد موظفند پس از دریافت گزارش کارشناس راهنمایی و رانندگی و اطمینان راه و در صورت لزوم گزارش سایر مقامات انتظامی و پزشکی قانونی بلافاصله حداقل پنجاه درصد (50٪) از زیان تقریبی را به اشخاص ثالث زیان‌ده پرداخت نموده و باقی‌مانده آن را پس از معین شدن میزان قطعی زیان پرداخت نمایند.

تبصره - در حوادث رانندگی منجر به فوت، شرکت‌های بیمه می‌توانند در صورت توافق با راننده مسبب حادثه و ورثه متوفی، بدون نیاز به رأی مراجع قضائی، زیان‌دگر خسارتهای بدنی وارده را پرداخت نمایند.

ماده 17- در حوادث رانندگی منجر به خسارت مالی، پرداخت خسارت به صورت نقدی و با توافق زیان‌ده و شرکت بیمه مربوط صورت می‌گیرد. در صورت عدم توافق طرفین در خصوص میزان خسارت قابل پرداخت، شرکت بیمه موظف است سرولمه نقلیه خسارت‌ده را در تعمرنگاه مجاز و اتمه رنگاهی که مورد قبول زیان‌ده باشد تعمرنموده و هزینه‌های تعمر را تا سقف تعهدات مالی مندرج در بیمه‌نامه مذکور پرداخت نماید.

تبصره - در صورتی که اختلاف از طریق مذکور حل و فصل نشود موضوع بدون رعایت تشریفات آیین دادرسی در

کمیسیون حل اختلاف تخصصی مرکب از یک نفر قاضی با معرفی رئیس دادگستری محل یک نفر کارشناس بیمه با

معرفی اتحادیه (سندکایی) بیمه‌گران ایران و تأیید بیمه مرکزی ایران و یک نفر کارشناس بیمه‌دگی به تصادفات با معرفی پلیس راهنمایی و رانندگی از روی انتظامی مورد رسیدگی قرار می‌گیرد و رأی این کمیسیون قطعی و ظرف بیست (20) روز قابل اعتراض در دادگاههای عمومی است. ضوابط مربوط به نحوه تشکیل این کمیسیون و نحوه توسط وزارت دادگستری و با همکاری بیمه مرکزی ایران و از روی انتظامی تهیه و به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید.

ماده 18- شرکت‌هایی که مکلفند خسارت مالی ناشی از حوادث رانندگی موضوع این قانون را در مواردی که وسایل نقلیه مسبب زیان‌ده در زمان حادثه دارای بیمه‌نامه معتبر بوده و به طرفین حادثه اختلافی وجود نداشته باشد، حداکثر تا سقف تعهدات مالی مندرج در ماده (4) این قانون بدون اخذ گزارش مقامات انتظامی پرداخت نمایند.

ماده 19- حرکت وسایل نقلیه موتوری زمینی بدون داشتن بیمه‌نامه موضوع این قانون ممنوع است. کلاه دارندگان

وسایل مزبور مکلفند سند حاکی از انعقاد قرارداد بیمه را هنگام رانندگی همراه داشته باشند و در صورت درخواست

مأموران راهنمایی و رانندگی و اطمینان راه ارائه نمایند. مأموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه موظفند وسایل

نقلیه فاقد بیمه‌نامه موضوع این قانون را تا هنگام ارائه بیمه‌نامه مربوط در محل مطمئنی متوقف نموده و راننده متخلف را به پرداخت جریمه تعیین شده ملزم نمایند. آئین‌نامه مربوط به نحوه توقیف وسایل نقلیه فاقد بیمه‌نامه شخص ثالث ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت کشور با همکاری وزارتخانه‌های راه و ترابری و دادگستری و بیمه مرکزی ایران تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره 1- بیمه مرکزی ایران و شرکت‌هایی که موظفند ترتیبی اتخاذ نمایند که با مصاحبه برچسب استفاده از ابزارهای مناسب دیگر، امکان شناسایی وسایل نقلیه موتوری زمینی فاقد بیمه‌نامه موضوع این قانون، برای مأموران راهنمایی و رانندگی و اطمینان راه تسهیل گردد. دارندگان وسایل نقلیه مذکور ملزم به به‌کارگیری ابزارهای فوق می‌باشند.

تبصره 2- دادن بار مسافر و ارائه هرگونه خدمات به دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی فاقد بیمه‌نامه شخص

ثالث معتبر، از سوی شرکتها و مؤسسات حمل و نقل بار و مسافر درون شهری و برون شهری ممنوع است. نظارت بر حسن

اجراء این تبصره بر عهده وزارتخانه‌های کشور و راه و ترابری می‌باشد تا حسب مورد شرکتها و مؤسسات متخلف را به

مراجعه ذیصلاح معرفی و تا زمان صدور رأی از ادامه فعالیت آنها جلوگیری به عمل آورند.

تبصره 3- ارائه هرگونه خدمات به دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی فاقد بیمه‌نامه شخص ثالث معتبر، توسط

راهنمایی و رانندگی، دفاتر اسناد رسمی و سازمانها و نهادهای مرتبط با امر حمل و نقل ممنوع می‌باشد. دفاتر اسناد رسمی

مکلفند هنگام تنظ م هرگونه سند در مورد وسا ل نقله موتوری زه نی موضوع ا ن قانون، مشخصات ب. مه نامه شخص ثالث آنها را در اسناد تنظ می درج نما ند.

ماده 20- دارندگان وسا ل نقله موتوری زه نی که از خارج وارد ا ران می شوند در صورتی که خارج از کشور مسؤولت خود را نسبت به حوادث ناشی از وسا ل نقله موضوع ا ن قانون به موجب ب. مه نامه ای که از طرف ب. مه مرکزی ا ران معتبر شناخته می شود ب. مه تکرده باشند، مکلفند هنگام ورود به مرز ا ران مسؤولت خود را ب. مه نما ند. همچن ن دارندگان وسا ل نقله موتوری زه نی ا رانی که از کشور خارج می شوند موظفند هنگام خروج، مسؤولت خود را در مقابل خسارات که بر اثر حوادث وسا ل نقله مذکور به سرنش نان آن وارد شود تا حد د ه تک مرد مسلمان در ماههای حرام ب. مه نما ند در غ ر ا ن صورت از تردد وسا ل مزبور توسط مراجع ذی ربط جلوگیری به عمل خواهد آمد.

ماده 21- محاکم قضائی موظفند در حوادث رانندگی منجر به خسارت بدنی، ب. مه نامه شخص ثالثی را که اصالت آن از سوی شرکت ب. مه ذی ربط کتباً مورد تأ مد قرار گرفته است تا مه زمان مندرج در ب. مه نامه به عنوان وث قه قبول نما ند.

ماده 22- محاکم قضائی مکلفند در جلسات رس دگی به دعاوی مربوط به حوادث رانندگی، حسب مورد شرکت ب. مه ذی ربط و ا صندوق تأ مه ن خسارت های بدنی را جهت ارائه نظرات و مستندات خود دعوت نما ند و پس از ختم دادرسی تک نسخه از رأی صادره را به آنها ابلاغ کنند.

ماده 23- ادارات راهنمایی و رانندگی و پلیس راه موظفند نسخه ای از گزارش مربوط به حوادث رانندگی منجر به خسارت بدنی ناشی از وسا ل نقله موضوع ا ن قانون را علاوه بر ذی نفع، حسب مورد به ب. مه گر مربوط و ا صندوق تأ مه ن خسارتهای بدنی ارسال نما ند.

ماده 24- ز روی انتظامی جمهوری اسلامی ا ران موظف است تریه بی اتخاذ نما د که امکان دسترسی به بانکهای اطلاعاتی آن ز رو در ارتباط با مواردی از قب ل مشخصات وسا ل نقله موتوری زه نی، گواه نامه های صادر شده و همچن ن سوابق تخلفات و تصادفات رانندگان، از طریق س ستم را انهای برای ب. مه مرکزی ا ران و شرکتهای ب. مه گر فراهم گردد.

ماده 25- شرکتهای ب. مه مجاز به فعال مت در رشته ب. مه موضوع ا ن قانون موظفند با استفاده از تجه زات و س ستم های را انهای مناسب، کل ه اطلاعات مورد ن از ب. مه مرکزی ا ران در رابطه با ب. مه نامه های صادر شده و خسارتهای مربوط به آنها را به صورت مستمر به ب. مه مرکزی ا ران منتقل نما ند.

ماده 26- ب. مه مرکزی ا ران موظف است تریه بی اتخاذ نما د که امکان دسترسی به اطلاعات مذکور در مواد (24) و (25) ا ن قانون برای کل ه شرکتهای ب. مه ذی ربط و ز روی انتظامی جمهوری اسلامی ا ران فراهم گردد.

ماده 27- شرکتهای ب. مه موظفند ب. ست درصد (20%) از سود عمل مت ب. مه ای خود در بخش ب. مه شخص ثالث وسا ل نقله موضوع ا ن قانون را به حسابی که از طرف ب. مه مرکزی ا ران تع ن می شود وار ز نما ند. ب. مه مرکزی ا ران موظف است با همکاری وزارت راه و ترابری و راهنمایی و رانندگی ز روی انتظامی جمهوری اسلامی ا ران، مبالغ مذکور را در اموری که موجب کاهش حوادث رانندگی و خسارتهای ناشی از آن می شود هز نه نما د. نحوه تع ن سود عمل مت ب. مه ای رشته های مذکور به پ شهاد ب. مه مرکزی ا ران پس از تأ مد شورای عالی ب. مه به تصوب ه ات وز ران خواهد رس د. وضع هرگونه عوارض د بگر بر ب. مه موضوع ا ن قانون ممنوع می باشد.

ماده 28- ب. مه مرکزی ا ران موظف است برحس ن اجرا ا ن قانون نظارت نما د و در صورت عدم اجراء مفاد آن از سوی هر تک از شرکتهای ب. مه، حسب مورد متخلف را به پرداخت جر مه نقدی حداکثر تا مبلغ ده برابر حداقل تعهدات بدنی موضوع ماده (4) ا ن قانون ملزم نموده و ا با تأ مد شورای عالی ب. مه پروانه فعال مت شرکت مذکور را در تک ا چند رشته ب. مه برای مدت حداکثر تک سال تعل ق نما د و ا با تأ مد شورای عالی ب. مه و تصوب مجمع عمومی ب. مه مرکزی ا ران پروانه فعال مت آن شرکت را در تک ا چند رشته ب. مه به طور دائم لغو کند. جر مه موضوع ا ن ماده به حساب صندوق تأ مه ن خسارتهای بدنی وار ز خواهد شد.

تبصره - در کل ه موارد ب. مه مرکزی ا ران نظر مشورتی و تخصصی اتحاد ه (سند کای) ب. مه گران ا ران را قبل از صدور حکم اخذ خواهد نمود. چنانچه اتحاد ه (سند کای) ظرف مدت پانزده روز از تاریخ در افت نامه ب. مه مرکزی ا ران کتباً نظر خود را اعلام نکند ب. مه مرکزی ا ران رأساً اقدام خواهد نمود.

ماده 29- آئ ن نامه های اجرائی ا ن قانون ظرف سه ماه توسط ب. مه مرکزی ا ران ته ه و به پ شهاد وز ر امور اقتصادی و دارا یی به تصوب ه ات وز ران خواهد رس د. تا زمانی که آئ ن نامه های جد د به تصوب نرس ده باشد آئ ن نامه های قبلی که مغا ر با مفاد ا ن قانون نباشد لازم الاجراء است.

ماده 30- قانون ب. مه مسؤولت مدنی دارندگان وسا ل نقله موتوری زه نی در مقابل شخص ثالث (مصوب 1347) و کل ه قوانن و مقررات مغا ر با ا ن قانون لغو می گردد. هرگونه نسخ اصلاح مواد ا ن قانون با د صر حاً در قوانن

بعدی قید شود.

قانون فوق مشتمل بر سی ماده و بیست و پنج تبصره در جلسه مورخ شانزدهم تیرماه یک هزار و سیصد و هشتاد و هفت که سهون اقتصادی مجلس شورای اسلامی طبق اصل هشتاد و پنجم (85) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب گردید و پس از موافقت مجلس با اجراء آزمایشی آن به مدت پنج سال، در تاریخ 1387/5/16 به تأیید شورای نگهبان رسید.